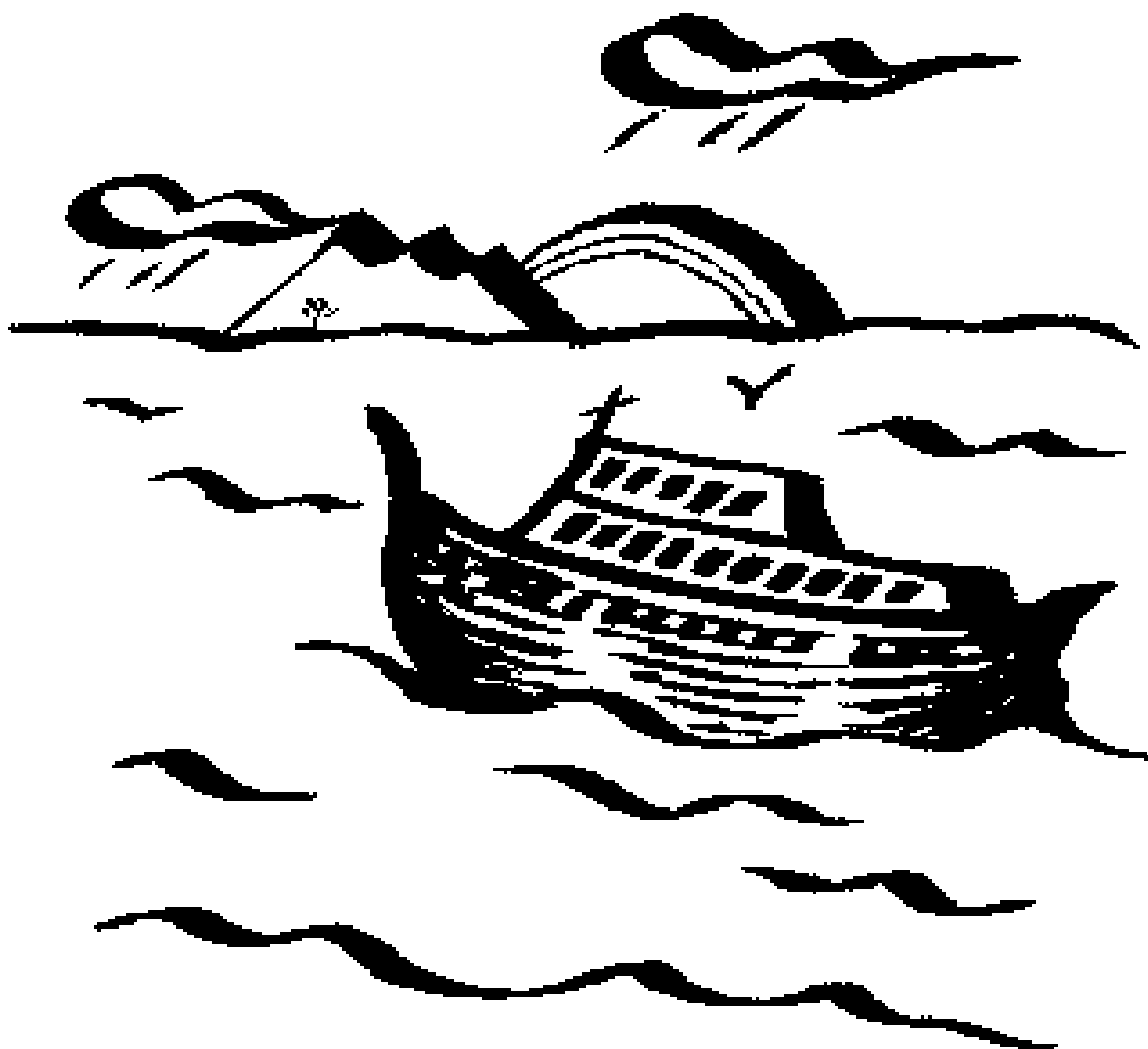

KERKBAND

L'ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

37 ste jaargang
25 sept. 2016

Lieve God,

Leer mij krachtig te zijn in mijn geloof.

*Het geloof dat ik één ben met Christus,
dat mijn geestelijke identiteit volledig is vernieuwd.*

*Want door dit geloof in de verlossing door Jezus komt er een
nieuwe geestkracht in mij vrij: de Heilige Geest.*

Dat ik door Uw geestkracht mijn unieke kleuren mag tonen.

Dat ik mij niet zal laten leiden door wat anderen van mij vinden.

*Dat ik met respect voor de ander
mijn eigen waarheid zal laten zien.*

*Dat mijn mond zo een eenvoudig maar krachtig instrument
van Uw Woord mag zijn.*

*Dat ik niet zal vertrouwen op mijn eigen kracht,
maar op die van U.*

*Want Jezus Christus aanvaard ik als mijn verlosser,
waardoor ik voor eeuwig vrij ben.*

Amen.

Het lam van God.

(ds. Jelle Loosman)

De mensen bouwen huizen en verzamelen dingen om te hebben en te houden. En als hun huizen niet groot genoeg zijn om alles te bewaren, bouwen ze schuren erbij. Dan eten en drinken zij en denken: "Wij hebben alles en ons leven is ons bezit."

Toch hebben de mensen ook bergplaatsen waar niemand mag komen. Daar is verborgen wat niet aan de dag komen mag. Wat ze van anderen hebben gepakt of iets waarmee ze anderen kwaad willen doen. En de deur is op slot. En ze gaan naar buiten alsof er geen donkere bergplaats was, waar hun schulden zijn verborgen.

Nu gebeurde het dat een vreemdeling kwam in het land.

Velen joegen hem weg als een bedelaar:

"Wat heb ik met jou te maken?"

Maar wie hem binnenliet in zijn huis, herinnerde zich opeens wat er verborgen was in de diepte van zijn huis.

Hij keek je aan alsof hij alles van je wist en je beter kende dan jezelf. En hij zei: "Ik ben je vriend. Geef mij dat verborgene maar. Alles wat je verkeerd hebt gedaan, ik neem het wel op me."

En voor hem openden ze hun diepste schuilplaats, waarin verborgen was wat niemand mocht weten.

En hij nam het mee, droeg het weg op zijn eigen rug.

Wie hem nakeek, zo gebogen als hij liep onder de schulden van de mensen, begon zelf te huilen van spijt en van geluk.

Lijkt dit verhaal niet op het verhaal van Jezus? Kijk hem daar gaan", zei een profeet. "Hij zelf is toch onschuldig als een lam en hij draagt de zonden van de wereld."

uit J. L. Klink Het geheim van de wereld

D e kerk is...

(Cor Pors)

Op 31 augustus j.l. woonde ik een lunchpauze concert bij in de Kloosterkerk in den Haag, gespeeld door de organist van de kerk, Geerten van de Wetering. Natuurlijk was ik te vroeg en ging naar de leestafel in de wandelruimte, waar mijn oog op een folder viel, waarin uitgesproken werd waar de Kloosterkerk voor staat. Ik vond dit zo mooi dat ik u dat niet wil onthouden:

De Kloosterkerk is:

- * een huis waarin mensen de ontmoeting met God zoeken in de uitleg van de Schrift, in gebeden en in de viering van de sacramenten,
- * een plek waar gemeenschap wordt geoefend in aandacht en zorg voor elkaar en voor de samenleving.

De Kloosterkerkgemeente:

- * staat in de protestants-christelijke geloofstraditie,
- * heeft een uitgesproken oecumenisch en open karakter,
- * verwelkomt ieder die inspiratie zoekt voor zijn/haar geloof en leven.

Na het lezen gingen mijn gedachten onwillekeurig terug naar de laatste gemeentevergadering waar het al dan niet terugvragen van een predikant besproken werd en waar toen ook door de vergadering uitgesproken werd waar onze kerk eigenlijk voor staat. Ik kan mij alle details niet meer herinneren, maar het sociale element in de zondagse bijeenkomsten en de veelkleurigheid in geloofsbeleving van de gemeente waren de belangrijkste aandachtspunten.

Ik las de frasen van de Kloosterkerk nog eens door en dacht, dat hier toch wel goed over nagedacht was.

Het zou onze kerk sieren als we in onze toekomstige folder iets dergelijks zouden opnemen, maar dan met de woorden:

De Nederlandse Interkerkelijke Gemeente Denia is.....

Samenvatting kerkenraadsverg. (19 sept, secretaris)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Jelle Loosman, van harte welkom. De voorzitter spreekt de hoop uit dat de vergaderingen in het komende seizoen net zo prettig en productief zullen zijn als het afgelopen seizoen. De dominee houdt een inleiding over: Op zoek naar het hart van jouw geloof en leest uit het liedboek het gebed op blz. 515.

De notulen zijn een correcte weergave van de vorige vergadering.

De ingekomen en uitgestuurde post.

Het satelliet-kastje in de pastorie is op HD nivo gebracht zodat de bewoners weer minstens de 10 Nederlandse TV zenders kunnen ontvangen.

Wekelijks krijgt de kerkenraad een update over het verloop van de ziekten van Chris Ooms, Hans Schepers en Willem van Buuren. Inmiddels weten we dat Chris Ooms is overleden op zondagmorgen 10 juli. Er is op 13 juli afscheid van Chris genomen in een mooie herinneringsdienst. Hans Schepers is overleden op 28 juli. Bij zijn herinneringsdienst in Enschede waren 17 leden van de kerk van Denia aanwezig.

Alfred Bronswijk heeft een voorstel gedaan om tot een modernere layout van de Kerkband te komen. De redactie gaat er mee aan de slag.

De zoon van ds. Langbroek, (deed dienst bij ons in 1983), wil ook graag bij ons preken. Hij is doorverwezen naar de wervingscommissie. Door de wervingscommissie zijn weer de nodige predikanten uitgenodigd om in de toekomst onze gemeente van dienst te zijn. Heel 2017 zit vol en in 2018 staan nog slechts 3 maanden open. Omdat Wim vd. Velde al een tijdje geleden heeft aangegeven te willen stoppen na zes jaren, heeft de voorzitter een nieuwe kandidaat (naast Maaïke) gevonden. De KR is zeer blij dat Piet vd. Wees deze taak op zich wil nemen.

Op 17 aug. kwam het bericht binnen dat Piet vd. Ent die dag was overleden in de leeftijd van 87 jaar.

Pastorale zaken. Een aantal personen waarover wij ons zorgen maken als gemeente, passeert de revue.

We hebben nog steeds een vacature. Graag horen wij suggesties vanuit de gemeente.

De naam: 'Inloopochtend' dekt onvoldoende de lading. We gaan het 'Inspiratie-ochtend' noemen. Op 15 juni was er een inspiratiemiddag over de schrijver Slauerhof. Op 21 juni was er een inspiratieochtend over het boek Openbaringen. Op 5 juli was er een inspiratieochtend over het thema: Om ziel en zaligheid. Ondanks het zomerseizoen was er nog veel belangstelling voor bovenstaande onderwerpen.

Onze dank gaat uit naar ds. Alfred Bronswijk voor al het voorbereidende werk dat hij daarvoor gedaan heeft.

Er komt een werkgroepje die een voorstel gaan doen voor een nieuw avondmaalstel wat past op het huidig liturgisch centrum.

We hebben in dat kader opnieuw besloten dat we blijven werken met persoonlijke bekertjes en verder stelt Jelle voor om eind van het jaar een inspiratieochtend te houden met als thema:

Het Heilig Avondmaal.

Een kleine werkgroep bereid de picknick van 2 oktober voor.

De KR heeft besloten dat er geen eigen bijdrage gevraagd gaat worden voor de picknick. Ds. Jelle Loosman is reeds druk om van de startdienst een bijzondere dienst te maken.

Het thema van de Startzondag is: DELEN.

De volgende inspiratie-ochtend (op 11 oktober) zal gaan over de liederenkeuze in de liturgie (Met oa. De geschiedenis van het kerklied).

Rondvraag.

IPNZE. Er zijn kerken in Zuid-Europa die niet zelfstandig kunnen draaien zoals de kerk op Grand Canaria en de kerk in Turkije. Deze kerken krijgen ondersteuning van het IPNZE.

Om daarbij te helpen heeft de KR besloten om haar jaarlijkse bijdrage aan het IPNZE te verhogen van 300 naar 400 euro.

De wekelijkse advertentie in DE WEEK zal (na de proef van 1 jaar) voortgezet worden tegen een gereduceerd tarief van 100 euro.

De lengte van de Paaskaars. Het verzoek van de kleinere ambtsdragers is om volgend jaar een kleinere Paaskaars aan te schaffen.

Tuin van de Pastorie. We gaan komend jaar verder met het *onderhoudsarm* maken van de tuin van de pastorie.

Sluiting. Met het voorlezen van een gebed door Jelle, sluiten wij de formele vergadering.

Christiaan Ooms.

Overleden op 10 juli 2016 in de leeftijd van 87 jaar.

Een paar maanden daarvoor kreeg hij het bericht dat hij ongeneeslijk ziek was. Vanaf dat moment probeerde hij er alles aan toen doen om Bets zo goed mogelijk achter te laten. Dat is maar ten dele gelukt. In een mooie herdenkingsvesper hebben we op 13 juli afscheid van hem genomen.

Pieter van der Ent.

Overleden op 17 augustus 2016 in de leeftijd van 87 jaar.

Pieter kwam regelmatig, samen met zijn vrouw Jo, bij ons in de kerk. Ze logeerden dan bij hun zoon in Jezus Pobre. Piet was zo betrokken bij onze kerk dat hij jaarlijks in Vierpolders zorgde voor een collecte voor de Voedselbank in Denia.

Johannes Schepers.

Overleden op 28 juli 2016 in de leeftijd van 74 jaar.

Hans is op 4 augustus begraven in Usselo. Hieronder geeft zijn vrouw Maaïke een blik in hun leven samen.

Tekst uitgesproken door Maaïke in de dankdienst.

Hans komt uit een gezin van vader, moeder en 6 kinderen (3 broers en 2 zussen). Hij heeft een fijne jeugd gehad. Ik geloof niet dat hij erg ondeugend was (maar dat zegt natuurlijk iedereen van de liefste).

Hij heeft veel avondstudies gedaan, op wat nu MBO en HBO niveau genoemd wordt. Toentertijd heette dat SPD I en II. Omdat hij 2 maal voor SPD 2 gezakt is, vervalt ook het eerste deel van dit examen.

Dat ontnemt hem de moed om nog eens weer 4 jaar voor dezelfde studie te gaan. Hij stopt met de studie. Zo krijgt hij meer tijd voor hobby's enz. Hans heeft gewerkt bij Eshuis Bouwmaterialen, Bendien Smits, confectie, fa. Oordt utiliteitsbouw en tenslotte als ass. accountant bij Schoonebeek Accountants, waar Hans meer dan 25 jaar met heel veel plezier gewerkt heeft.

Omdat Hans niet meer studeert, komt er televisie in huis en krijgt hij tijd voor andere dingen. Zoals zingen in het Chr. Mannenkoor. 44 jaar heeft dit mogen duren. Hij houdt van zingen en van de reizen die het mannenkoor maakt om andere koren te ontmoeten. Het werk in de kerk trekt hem aan. Hij wordt diaken, dat leerde hem de nood van de wereld kennen en daarna scriba. In die tijd wordt er een nieuwe kerk in Vriezenveen gebouwd, de Ontmoetingskerk. Jarenlang heeft Hans de financiën van de St. Sociaal Cultureel Werk in Vriezenveen bijgehouden. Wat het bijzondere is dat een weg voor ons is uitgestippeld die leidde voor mij tot het predikantschap. Hans heeft mij daarin heel veel gesteund en gestimuleerd. Hij heeft mij veel werk uit handen genomen zodat ik kon studeren. Na het behalen van de bul wordt ons leven totaal anders als ik bijstand in het pastoraat mag verlenen in de Eudokiakerk te Enschede.

We krijgen een zeer rijk leven als de bijstand in het pastoraat wordt omgezet in het "dominee zijn" voor deze wijk. En het later samengaan in deze Apostel Thomaskerk.

De kerk waarin we nu de dankdienst voor zijn leven houden.

Ons leven komt op z'n kop te staan als blijkt dat Hans acute leukemie heeft. Duizend vragen komen op je af. Hoe kan dit?

Komt hij hier door? Hij is goed gezond: wandelen, fietsen, elke week sporten. De eerste kuur wordt goed doorstaan; bij de tweede komen teveel complicaties.

Hans heeft zijn leven terug gegeven aan de Heer.

*Moge deze Heer voor mij zorgen in de tijd die komt. **Maaike.***

L ANGS DEZE WEG....

Lieve/beste mensen,

Plotseling kwam ons leven op z'n kop te staan door de ernstige ziekte die Hans overkwam. We zijn er telkens vanuit gegaan dat hij de ziekte zou overwinnen. Dat heeft helaas niet zo mogen zijn. Hij is bij de Heer Thuis gekomen.

Inmiddels heb ik een gesprek gehad met de internist, die Hans heeft behandeld. Ook het medisch team van het ziekenhuis heeft zijn sterven niet zien aankomen. Ook voor hen en zo ook voor mij, was het totaal onverwacht.

Omdat Hans niet een man van de sprekers was, was er geen gelegenheid tot spreken. Allard had namens u willen spreken.

Zijn toespraak heb ik gekregen en dat waardeer ik zeer.

Graag had ik u persoonlijk bedankt voor alle meeleven (de vele kaarten, mails, telefoontjes, bloemen) tijdens de ziekte van Hans en na zijn overlijden. Maar dat is helaas niet mogelijk.

Daarom op deze manier: Hartelijk dank dat er zoveel kerkleden uit Denia in de dienst voor zijn leven als ook bij de begrafenis te Usselo konden zijn.

Hartelijk dank voor uw meeleven dat voelt als een warme deken om mij heen!

Ik hoop dat de eeuwige armen die onder mij zijn, mij kracht geven om alleen verder te gaan in het leven.

Nogmaals hartelijk dank!

Hartelijke groet,

Ds. Maaike Schepers - van der Poll.

Lieve gemeente, broeders en zusters, *(Tiny Berkman)*

Mede namens onze kinderen, willen wij graag iedereen bedanken voor, de warme belangstelling, mooie woorden, prachtige bloemen, fijne brieven en vele kaarten die wij mochten ontvangen tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn maatje Giel, onze vader en opa.

Het heeft ons zo goed gedaan te weten dat er zo intens met ons werd meegeleefd in onze Kerkgemeenschap.

Verdrietig voor het verlies maar zeker dankbaar ben ik, voor de 25 jaar samen geweest te zijn met Giel.

De vele Zegeningen die we mochten ontvangen in de vorm van;
De vele reizen die we samen hebben mogen maken.

De fantastische vrienden die we hebben gehad in Nederland en in Spanje. Ook het zien opgroeien van onze kleinkinderen, was voor ons beiden een geweldige mooie tijd met dierbare herinneringen.

Mijn leven gaat verder, zonder Giel, maar ik kijk terug naar de mooie jaren, samen met hem, die nu achter mij liggen en weet dat ik daar heel veel kracht uit kan putten. God is goed.

De pijn en het verdriet verzacht naarmate de tijd verstrijkt, maar de herinnering aan Giel blijft en zal nooit vervagen.

Dank je wel voor jullie niet aflatende belangstelling en steun.

God's Zegen voor U allen. Tot spoedig,
Tiny Berkman-Goemaat

Beste gemeenteleden

(ds. vd Lee)

Gedurende de maand augustus hebben wij als gezin mogen wonen in De Pastorale. We kijken daar zeer goed op terug. We hebben een fantastisch verblijf gehad, mede te danken aan de gastvrijheid en de ontmoetingen in de gemeente.

Onze kinderen hebben genoten van zon, zee en strand. We willen jullie daar hartelijk voor danken.

Wat een bijzondere ontmoetingen hadden we de eerste twee keer in de gemeente toen “De groep RIJSSEN” in ons midden was.

Zij hebben mogen ervaren dat u als gemeente, een gemeenschap bent, die klaar staat wanneer er nood is. Ik hoorde iemand uit “de groep” zeggen: *Het voelt als een warme deken, wat een gastvrijheid*”. Ik denk dat dat, voor u als gemeente, een zeer groot compliment is. Zo ben je het licht in de wereld en het zout van de aarde. Tijdens de kerkdiensten hebben we geluisterd naar Jezus. Hij roept ons op om radicaal anders te zijn dan dat de wereld van ons vraagt. In kleine dingen kunnen we laten zien dat we iets van Zijn licht ook mogen en kunnen verspreiden.

Ik wens u daar ook Zijn Zegen bij toe.

Wij vonden het een heel mooie tijd. Wij wensen u toe dat u de onderlinge liefde steeds blijft zoeken. In een pluriforme gemeente als de uwe is dat noodzakelijk.

Laat de liefde van God de “lijm” zijn in de gemeente. Hij blijft samenbinden, in welke vorm en op welke manier de verkondiging ook naar u toekomt.

Na de laatste dienst werd mij lied 416 toegezongen. Dat wensen wij u, als gezin, ook toe.

*Ga met God en Hij zal met je zijn
tot wij weer elkaar ontmoeten
In Zijn Naam elkaar begroeten
Ga met God en Hij zal met je zijn*

Wim en Ingrid, Sean, Ramona en Demion

G

raag zou ik u willen vragen...

(Piet vd Brugge)

Indien u op onze laatste gemeentevergadering geweest bent, hebt u gehoord, dat ik iets over vrijwillige bijdragen gezegd heb.

De vrijwillige bijdragen, een van onze bronnen om de kerkelijke kosten te betalen, lopen terug.

Als oorzaken heb ik daarbij genoemd:

- leden, die terug gaan naar Nederland.
- overledenen.
- enkele personen, die jaarlijks wel betalen, maar het waarschijnlijk nu vergeten hebben.
- andere, niet bekende oorzaken.

Voorop wil ik stellen, dat ik op de kerkenraad nooit namen en bedragen noem inzake vrijwillige bijdrage. Dit hoort bij mijn penningmeesterschap en mijn vak van registeraccountant.

De kerkenraad maakt zich net als ik zorgen en heeft mij verzocht dit punt onder uw aandacht te brengen. Ik kan mij voorstellen, dat u goede redenen heeft om niet te betalen. Misschien wel, omdat u genoeg bijdraagt aan onze collectes.

De bedoeling van deze brief is absoluut niet, dat u uw redenen nu kenbaar maakt! Bij collectes moet u echter bedenken, dat de collectes voor sociale projecten en diaconie (voedselbank) volledig worden weggeschonken. Onze lopende kerkelijke kosten worden volledig betaald uit de collectes voor de KERK en de vrijwillige bijdragen. Daarnaast wordt er incidenteel gecollecteerd voor groot onderhoud. Het is geweldig te mogen constateren, dat wij als kerk mogen en kunnen bijdragen voor mensen, die het hard nodig hebben! Ik moet echter wel constateren, dat de collecte voor de kerk bijna altijd het laagste bedrag bevat.....

Graag zou ik u daarom willen vragen dit punt nog eens rustig te overwegen. Als tip geef ik u daarbij nog mee, dat vrijwillige bijdragen aftrekbaar zijn van de belasting (Ned., Spanje of België).

Met een vriendelijke groet,

Pieter van der Brugge *(Penningmeester)*.

In het huis van mijn Vader zijn veel woningen; als dat

niet zo was, zou ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. Johannes 14:2

(ingebracht door Henk de Jong)

Terwijl ze aan lagen voor het laatste avondmaal vraagt Petrus: "Waar gaat U naartoe, Heer?" Jezus antwoordt: "Ik ga naar een plaats waar jij nu nog niet kunt komen. Later zul je Mij daarheen volgen" Vervolgens vraagt Petrus: "Waarom kan ik u nu niet meteen volgen?"

Dan reageert Jezus met de uitspraak over het huis van zijn Vader met de vele woningen: "Ik ga plaats maken" Direct daarop vervolgt Hij: "En als ik voor jullie een plaats klaargemaakt heb, kom ik terug. Dan neem ik jullie mee, en dan zullen jullie bij Mij zijn"

Dit is een wonderlijke uitspraak: In één huis zijn veel woningen.

"In het huis van mijn Vader zijn veel kamers" zegt de Nieuwe bijbel vertaling. Het is een huis met veel verblijfplaatsen, veel appartementen of wooneenheden. Het is blijkbaar een groot huis waar veel, heel veel mensen kunnen wonen. In die grote massa ga je toch niet onder, want ieder krijgt een eigen verblijfplaats.

Tempel. In hoofdstuk 2 vertelde Johannes over de reiniging van de tempel. Jezus zei: "jullie maken een markt van het huis van mijn Vader!" Zijn leerlingen dachten toen aan wat geschreven staat: "De hartstocht voor uw huis zal mij verteren."

Toen de Joden vroegen of Jezus wel de autoriteit had om het tempelplein te reinigen, antwoordde Hij: "Breek deze tempel maar af en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen".

In elk geval voor de leerlingen is het duidelijk dat Jezus niet de tempel in Jeruzalem bedoelt als Hij het heeft over het huis van zijn Vader met de vele woningen. Maar wat bedoelt hij wel?

Thomas vraagt het daarom nog een keer. "Heer, wij weten niet waar Gij naar toe gaat, hoe weten we dan de weg?"

Dan antwoordt Jezus dat Hij de weg, de waarheid en het leven is.

Hij is de weg naar het huis van de Vader.

Andere routes of wegen zijn er niet. Hij is de levende weg naar het leven.

Op Kamers Hoe lang gaat Jezus weg? Hoe lang duurt het voordat Hij weer terug komt? Zelf zegt Hij dat Hij alleen even weg is om plaatsen gereed te maken. Zodra Hij daarmee klaar is, komt Hij terug.” Vertrouw daar nu maar op” zegt Jezus. “Ik ben zo terug. Anders had ik het jullie immers wel gezegd” En wanneer Hij terugkomt, neemt Hij ons mee. Dan zullen we zijn waar Hij is.

Voor mij relativeert deze belofte de tijd. Het duurt al lang. Toch zegt Hij “Ik kom terug zodra ik de plaatsen klaargemaakt heb”

Dat geeft rust. Er wordt een plaats voor mij klaargemaakt. Mijn eigen plaats in het huis van de Vader.

Ik mag straks bij Hem op kamers wonen. En ik ben niet de enige, er zijn immers veel woningen, anders had Hij het wel gezegd! Dat geeft troost. We hebben iets om naar uit te kijken. Simon Kadijk NGK

Het raadsel Spinoza.

(ingebracht door Bram Gerth)

Vorige week sloeg ik het boek “Het raadsel Spinoza” dicht en ik was onder de indruk, niet alleen van het boek maar vooral van de denkwijze van de hoofdpersoon, Baruch Spinoza.

Baruch Spinoza was een Portugese Jood die leefde van 1632-1677. Hij had in die tijd een denkwijze die nu heel actueel is.

Hij pleit voor complete vrijheid van denken en spreken. Iedereen moet zijn of haar eigen denkwereld kunnen ontwikkelen en die naar buiten kunnen brengen. Spinoza was een voorvechter van een brede tolerantie. Ook was hij tegenstander van “ geopenbaarde religies” en van regimes die daar gezag aan ontleenden.

(Bij een geopenbaarde religie wil men eerst weten of een gebod goddelijk is voor het als plicht wordt erkend. Zo’n geloof is bevolen en dus niet vrij. Bij een natuurlijke religie is het net andersom. Men weet of voelt dat iets een plicht is en daarna wordt het erkend als

goddelijk).

Kerk en staat moesten totaal van elkaar gescheiden blijven. Ook brak Spinoza met het idee van een bovennatuurlijke macht van God. Hij spreekt van een God die gelijk staat aan de natuur. Met zijn denkbeelden schiep Spinoza een fundamenteel nieuwe visie op de mens, God en het universum. Het wekt denk ik geen verwondering dat de Joodse gemeenschap in zijn tijd niet blij met Spinoza was. Zijn denkbeelden pasten absoluut niet in het toenmalige Jodendom.

Ondanks waarschuwingen en gesprekken met rabbijnen bleef Spinoza bij zijn denkbeelden en moest dat bekopen met de **cherem**, de banvloek, een onmenselijke straf. De Heeren des Kerkraads namen geen blad voor de mond en woorden als; afschuwelijke ketterijen, de slechte weg en "hem niet kunnen genezen" zeggen genoeg. Spinoza zou gevloekt en gebannen worden uit het volk van Israël. Met het oordeel der engelen en de uitspraak der Heiligen, bannen, verwensen en vervloeken wij Barch d'Espinoza met goedvinden der kerkelijke rechtbank (..... met de banvloek waar, mede Jozua Jericho vloekte en met de verwensingen waarmee Eliza de kwajongens verwenste en met al de vervloekingen die in de wet geschreven staan. Hij zij verwenst bij dag en nacht, in zijn liggen en zijn opstaan, in zijn uitgaan en in zijn ingaan, nimmer moge de Heer hem vergeven en moge voortaan de woede des Heeren en zijn ijver op deze mens branden en hem opleggen alle vloeken geschreven in het boek der wet; en de Heer zal zijn naam verdelgen van onder de hemel enz. enz.)

Het hoeft geen betoog dat de Portugese synagoge tot de nok was gevuld bij het uitspreken van deze vreselijke woorden. Voor de verzamelde Portugese gemeente waren de volgende woorden bestemd: Wij waarschuwen u dat niemand hem mag spreken, niet bij monde noch bij geschriften. Niemand mag hem een gunst verlenen. Niemand mag onder één dak met hem wonen. Niemand mag hem op minder dan twee meter benaderen en niemand mag iets lezen dat door hem geschreven is. Wie deze woorden goed leest en beseft wat voor consequenties ze hebben voor het individu zal huiveren.

Maar waarom vertel ik dit allemaal? Dat komt omdat ik een interview las met rabbijn Menno ten Brink en wat schetst mijn verbazing. Niet dat ook hij het boek "Het raadsel Spinoza" had gelezen maar wel dat hij daarover zei: "Opnieuw ben ik geraakt door de moed van Spinoza, die tegen de heersende orde in zijn eigen ideeën formuleerde en met de consequenties daarvan wist te leven." Rabbijn ten Brink herkent zichzelf vooral in het godsbeeld van Spinoza en zijn moderne benadering van de Tora. *"Zijn idee van God als natuur komt in de buurt van mijn eigen godsbeeld, een enorme kracht die wij niet kunnen vatten. God is voor mij een kracht die alles in beweging heeft gezet en ook een persoonlijke God, één met wie de relatie wel eens verstoord is."*

"Spinoza durfde na te denken en ging niet klakkeloos uit van de geschreven tekst. De Tora spreekt in metaforen. Zeven dagen hoeven geen zeven dagen te zijn. Zeven tijdseenheden zou ook kunnen. Wat is tijd voor God?"

"Ik ben geen kamergeleerde, maar ik geniet van die reis door de Tora, een reis waarin je de bedoeling van het jodendom steeds opnieuw ontdekt. Jodendom is niet statisch. Jodendom is altijd een eigentijdse vertaling van de opdrachten die wij met het Verbond op ons hebben genomen. De wereld verandert. Tora en Talmoed zijn de basis voor de vertaling van deze veranderingen.

De weg die je moet gaan illustreert die ontwikkelingen. Die weg krijgt ook een eigentijdse interpretatie binnen de verschillende stromingen in het jodendom. Joden moeten een bijdrage leveren aan de wereld en zeker niet alleen aan de Joodse wereld. Omdat we een boodschap hebben en omdat we er nog zijn."

Met zo'n overtuiging kunnen wij christenen toch prima uit de weg? Geldt alles wat hier cursief staat gedrukt ook niet in belangrijke mate voor ons? Maar dat is niet de reden van mijn verbazing. Mijn verbazing betreft het feit dat een rabbijn in het jaar 2016 zich kan vinden in de overtuigingen van een Joodse filosoof die in het jaar 1656 in de ban werd gedaan voor die zelfde overtuigingen. Let wel, de banvloek tegen Baruch d'Éspinoza is nog steeds niet opgeheven. De Liberale stroming in het Jodendom ijvert hier voor en dat zegt m.i. iets over "voortschrijdend inzicht" om het zo maar eens te noemen, op geloofsgebied. De orthodoxie is fel gekant tegen het opheffen van de banvloek, hoe heftig, onverdraagzaam

en liefdeloos de bewoordingen hier van ook zijn.

Wat kan het huis uit? *(ingebracht door Derk Rozema)*

Missionair kerkzijn is 'veranderen'; open staan voor nieuwkomers. Stel, de gemeente stelt zich open en zoek bewust contact naar nieuwkomers. En stel, dat werpt vruchten af. Wat dan?

De kerk raakt voller, het oude vertrouwde plekje is opeens bezet, en nieuwe mensen doen de dingen net even anders en stellen vragen bij bestaande manieren. Is het dan nog wel zo fijn om gastvrij te zijn? De vaste kern van de gemeente is niet langer 'onder ons'. Er ontstaat een spanningsveld tussen veranderen en dat wat we graag willen vasthouden: 'onze' traditie. Het is belangrijk om niet in uitersten te vervallen: star vasthouden aan traditie en dat wat ons vertrouwd is aan de ene kant, en alles maar overboord gooien voor de nieuwe bezoekers aan de andere kant. De praktijk zit er altijd ergens tussenin. Dat neemt de spanning niet weg: wat voor de één onopgeefbaar is, kan de ander inleveren voor de nodige vernieuwing. De één is bereid om nieuwe liederen te zingen, de ander gaat ervan over zijn nek.

Overigens, gevestigde tradities kunnen ook erg aansprekend zijn voor nieuwkomers. Klassieke kerken en liturgieën trekken ook mensen die juist houden van dat wat de eeuwen heeft doorstaan. Kerk moet ook 'kerk' zijn en blijven.

De vraag is dus: wat kan blijven in het huis van de Kerk (wat is essentieel voor de 'inrichting'?) en wat mag het huis uit? De gesprekken hierover vallen niet altijd mee. Voor je het weet zetten mensen elkaar weg als behoudzuchtig of roekeloos vernieuwend. In zo'n situatie komt een groep alleen verder als mensen hun verlangen delen, en ook het verdriet om wat verloren lijkt te gaan.

Gebet verbindt. Psalm 102 kan hierbij helpen. Het is een psalm vol verlangen. Er is verdriet om de puinhopen van Sion, en van daaruit wordt gebeden om herstel en vernieuwing. Er wordt recht gedaan aan wat was. En er is gerichtheid op de toekomst.

Gebet lijkt daarin een verbindende rol te spelen. Dat is van belang als het gaat om de soms moeizame gesprekken over traditie en

vernieuwing in de kerk. Als mensen dan kwetsbaar durven te delen wat hén inspireert, samen een psalm lezen en eerlijk bidden (dat wil zeggen: open staan voor Gods Geest), kunnen hete hoofden en koude harten veranderen.

Bonhoeffer heeft het in dat verband over 'driehoeksrelaties': ik benader de ander langs de weg van Christus. Ik kijk niet alleen maar vanuit mijn perspectief, maar probeer me te verdiepen in de ander- vanuit de liefde van Christus. Dat komt in feite neer op een gedurige oefening in nederigheid.

Dat is niet 'min' over jezelf denken, maar minder aan jezelf denken. Alleen zó kunnen we missionair zijn: in betrokkenheid op elkaar en met oog voor mogelijke gasten. Dáár ligt de opdracht in ons omgaan met de traditie. ds. Nynke Dijkstra, stafmedewerker Missionair Werk PKN.

Tien: perfect!

(ingebracht door Derk Rozema)

We hebben tien vingers en tien tenen, en ons telsysteem is gebaseerd op tien getallen. Het hoogste cijfer dat je op school kunt krijgen is een tien. En wie kent de uitdrukking 'Even tot tien tellen' niet? Ook in de Bijbel heeft het getal tien een bijzondere positie.

In de Bijbel heeft het getal tien vaak te maken met perfectie, met compleetheid. Wat dat betreft lijkt dit getal ook op het getal zeven. Zeven en tien hebben in de Bijbel zelfs hun eigen uitdrukking: iemand of iets kan 'meer waarde hebben dan tien (of zeven) zoons'. Dit vind je bijvoorbeeld in [Ruth 4:15](#) en [1 Samuel 1:8](#). Over Ruth wordt gezegd dat zij meer waard is dan zeven zoons. En in [1 Samuel](#) wordt een vergelijking gemaakt met meer waard zijn dan tien zoons. Op beide plekken wordt er bedoeld dat de hoofdpersoon het meest waardevol is. Beter wordt het niet.

Ook in andere verhalen speelt het getal tien een rol:

- Een opvallend verhaal is het verhaal dat Abraham met God onderhandelt over het sparen van de stad Sodom. Abraham begint met vijftig onschuldigen, maar hij eindigt met *tien*.

- In [Exodus 7-12](#) worden *tien* verschillende plagen beschreven. Deze tien plagen zijn bedoeld om de farao van Egypte ertoe te bewegen het volk van Israël te laten gaan. Na elke plaag lijkt de farao eerst toe te willen geven, maar hij doet het niet. Tot de *tiende* plaag: als alle oudste zonen van de Egyptenaren en hun vee sterven. ([Exodus:12:12-30](#))
- Daniël en zijn vrienden zijn wel *tien* keer wijzer en verstandiger dan alle andere magiërs en bezweerders van koning Nebukadnessar. Niemand kan zich dus qua wijsheid met hen meten. ([Daniël1:20](#))
- Jezus vertelt een gelijkenis over het koninkrijk van de hemel. Dat zal zijn als *tien* meisjes met een olielamp. De eerste vijf zijn dwaas en hebben niet genoeg olie. Maar de laatste vijf zijn wijs en kunnen de bruidegom met brandende lampen opwachten. (Matheüs25:1-13)
- In een andere gelijkenis heeft Jezus het over een vrouw die *tien* drachmen heeft, maar er eentje verliest. Dan maakt ze haar hele huis schoon tot ze die ene weer gevonden heeft, en alles weer compleet is. ([Lucas15:8-10](#))

Zoals je aan al deze voorbeelden kunt zien, komt het getal tien op allerlei plaatsen in de Bijbel voor. Steeds om aan te geven dat iets niet beter kan, dat het perfect is. Maar één van de meeste bekende plekken waar *tien* gebruikt wordt, is nog niet genoemd. En dat zijn natuurlijk de *tien* geboden ([Exodus 20:1-17](#) en [Deuteronomium 5:6-21](#)). Ook op andere plekken in de Bijbel worden wetten en regels gegeven. Maar deze *tien* zijn als het ware de bodem onder alle andere wetten. De onveranderlijke en meeste belangrijke basisregels: perfect en compleet. Een echte tien met een griffel dus! *Roelien Smit is vertaler en bijbelwetenschapper bij het Ned. Bijbelgenootschap.*

Hoe vind ik de kerk? (ingebracht door Bram Gerth)

Het is maart 1984 en ik logeer met een vriendin in Moraira. Met de pendelbus vanuit Nederland gearriveerd en dus geen eigen vervoer. Mijn reisgenote is predikante en een bezoek aan de kerk

van Benidorm ligt in de lijn der verwachtingen. De bezetting van het plaatselijke reisburo vertelt ons dat er om acht uur in de morgen een treintje vertrekt vanuit Teulada naar Benidorm.

In de vroege morgen van de geplande kerkgang per taxi naar het station van Teulada waar na een korte wachttijd het verwachte treintje, precies op tijd, stopt. De conducteur verschijnt na een minuut of tien en vraagt waar de reis naar toe gaat. Benidorm!!!! De man lacht, en vertelt iets in rap Spaans waarvan we maar één woord verstaan. Denia!!!! Mijn richtingsgevoel heeft me weer eens in de steek gelaten. Er zit weinig anders op dan de rit uit te zitten en genietend van het landschap onderweg schiet mij te binnen dat er sinds kort ook een kerkje in Denia schijnt te zijn. In Denia maar weer in een taxi gestapt met als opdracht " Iglesia Holandesa ". De man vertrekt geen spier, knikt begrijpend en zet ons na een korte rit af voor een neergelaten ongeschilderd rolluik.

"No posible" is mijn respons. Geduldig brengt de man ons naar een echt kerkgebouw maar dit blijkt geen Nederlands kerk te zijn. Retour garage waarvan het rolluik nog steeds gesloten is. Het is inmiddels kwart over tien en ja, even een kop koffie in een tegenover het gesloten rolluik gelegen café. Cafébazen zijn altijd een bron van informatie en ook deze stelt niet teleur want op onze vraag "Iglesia Holandesa" wijst de man op het nog steeds gesloten rolluik en op zijn horloge elf uur aan. Niet lang daarna verschijnt er een auto waaruit een vrouw met haar armen vol bloemen stapt. Dat moet de kosteres zij, denk ik, en zo is het ook.

De dienstdoende predikant blijkt Ds. v.d. Wal te zijn die ik ken uit Renesse. Het is een prachtige dienst en terwijl ik de psalmwoorden ;"Ik zal met vreugd in 't huis des Heren gaan om daar met lof zijn grote Naam te danken" zing, rollen de tranen over mijn wangen. Wat een gedoe om hier te komen maar wat is het alle moeite waard. Er wordt afgekondigd dat er na de dienst koffie wordt gedronken en wie geen vervoer heeft moet even aan de overkant van de kerk gaan staan om daar te worden opgepikt door iemand met een auto.

Het blijkt Chris Ooms te zijn die ons naar het adres waar de koffie geschonken zal worden, brengt. Onderweg vertel ik hem het verhaal van onze zoektocht en de moeite die we hebben moeten

doen voor deze kerkgang. “Noemen jullie dit een kerkgang? Ik vind het meer een kruistocht” reageert Chris.

*Deze anekdote werd mij toegestuurd door de 89 jarige (ik mocht dit vermelden) **Wilma Homburg** die jarenlang samen met haar niet zo lang geleden overleden man Bert, een trouwe bezoeker was van onze diensten. Zij herinnerde zich dit voorval toen zij te horen kreeg dat Chris was overleden. Het verhaaltje is dacht ik de moeite van het plaatsen waard.*

Vluchtelingen in de Bijbel: Hagar

(ingebracht door Derk Rozema)

Vluchtelingen – ze bevolken niet alleen onze kranten maar ook de bladzijden van de Bijbel. De eerste keer dat het Hebreeuwse woord voor ‘vluchten’ in de Bijbel voorkomt, is in het verhaal over Hagar, een Egyptische slavin in het huishouden van Abraham. Hoe is de dynamiek tussen het volk van God en vreemdelingen? En hoe geeft de Bijbel hier woorden aan?

Het verhaal begint met twee vrouwen: Hagar en Sara, Hagars bazin. Omdat Sara zelf niet zwanger kan worden, dwingt zij haar slavin om een kind voor haar te krijgen. Dat gaat goed - Hagar slaapt met Sara’s man Abraham en wordt zwanger - totdat Sara merkt dat het moederschap niet zomaar te kapen is.

De zwangere Hagar verliest haar respect voor de oudere, onvruchtbare vrouw, maar Sara laat het er niet bij zitten. ‘

Toen maakte Sara haar leven zo zwaar dat ze vluchtte,’ lezen we in Genesis 16:7.

Dan wisselt het perspectief drastisch. Alleen in de woestijn, ontmoet Hagar een engel. Hij bemoedigt haar, maar stuurt haar wel terug naar Sara. Later moet Hagar alsnog het kamp verlaten.

Omdat Sara nu zelf een zoon heeft, zijn de slavin en haar zoon overbodig geworden. Abraham stribbelt nog wat tegen, maar God zegt dat Sara gelijk heeft: zijn grote belofte is alleen voor de nakomelingen van Sara’s zoon Isaak.

De tekst velt geen duidelijk oordeel over het gedrag van de hoofdpersonen (inclusief God), of over de maatschappij waarin een meesteres zomaar mag beschikken over het lichaam van haar slavin. Als lezer blijf je daardoor met gemengde gevoelens achter.

Wat moet je met een vrouw die haar man met een andere vrouw laat slapen? Of met een vader die zijn zoon de woestijn in stuurt? En wat is Gods rol in dit verhaal? Hoewel God vaak de kant van de onderdrukten kiest – van het volk Israël in Egypte tot de weduwe en het vaderloze kind in de wetten van Mozes – is dat in dit geval minder duidelijk.

God lijkt juist aan de kant te staan van Abraham en Sara, die door hun grillige gedrag hun slavin de woestijn in jagen. Toch is dat maar de halve waarheid. Als Sara haar zin had gekregen, waren Hagar en haar zoon voorgoed in de woestijn verdwenen. Maar God komt voor hen op en geeft hen een plaats in de geschiedenis. Hij zorgt voor water in de woestijn, en geeft Hagar een belofte mee: zij zal de moeder van een groot volk worden.

Het is opmerkelijk dat dit verhaal zo uitgebreid in de Bijbel staat. Door haar positie – buitenlander én slavin – hoort Hagar bij een groep die meestal onzichtbaar blijft. In de maatschappij van toen, en daardoor ook in de tekst van de Bijbel. Maar in dit verhaal krijgt ze een naam, en haar ervaringen zijn nauwkeurig en met veel inlevingsvermogen opgeschreven. Op die manier kijk je als lezer eventjes door haar ogen.

Het verhaal daagt je uit om kritisch te kijken naar de machtsverhoudingen van toen en nu.

Anne-Mareike Schol-Wetter is oudtestamenticus. Als hoofd Bijbelgebruik is zij onder andere betrokken bij debijbel.nl.

Je moet het wel zien.

(*Allard Draaisma*)

Het leven op 2 plaatsen, zowel Nederland als Spanje, heeft veel nadelen maar ook veel voordelen. Was het vroeger vaak een keuze die gemaakt moest worden, of Spanje of Nederland, is die keuze nu vaak minder noodzakelijk. Een groot deel van onze gemeente woont dan ook enige maanden in Spanje en enige maanden in Nederland.

Als dit mogelijk is, dan komt dat beter uit met kinderen, vrienden, verenigingen die men in Nederland heeft en niet voor lange tijd los wil laten.

Een voordeel hierbij is ook dat men dan zowel in Spanje als Nederland, mooie dingen meer ziet en waardeert. Wat is Spanje mooi als je vanuit een regenachtig Nederland de mooie Spaanse zon, blauwe zee, groene heuvels en leuke restaurants weer ziet en wat is Nederland mooi als je de koeien weer in het land ziet, het koolzaad bloeit, de viswinkel op de hoek verse vis heeft enz.

Ja, je moet het wel willen zien natuurlijk..

Een predikant vertelde eens in onze kerk dat hij gewerkt had in Bangladesh, hoofdstad Dacca, aan een opleidinginstituut voor predikanten. Zijn studenten waren vaak eenvoudige jongens van het platteland die het enorm waardeerden als hij eens mee ging naar hun dorp. Zo ging hij met een van hen eens mee. Na een hele dag in een gammele bus bereikten ze zijn dorp en het huisje van zijn ouders. Alles heel erg beperkt en primitief. Pure armoede.

's Avonds zaten ze buiten voor het "huis", hij zat op iets wat niet een stoel was. Het was een heldere nacht, een prachtige sterrenhemel, zijn leerling keek omhoog en zei:

"Wat moeten we God toch dankbaar zijn voor al het moois dat Hij ons heeft gegeven". Ja, je moet het wel zien natuurlijk.

Aan deze dingen moest ik weer denken toen ik hoorde en zag over de grote brand rond de Granadella bocht bij Javea.

Wat zou er nog over zijn van dit prachtige natuurgebied?

Zal het weer schoongemaakt en aangeplant worden? We kwamen er regelmatig.

Ca. 30 j. geleden was het nogal primitief, een vroegere opslagplaats voor visgerei was omgebouwd tot restaurantje. Je kon er wat tappas krijgen, natuurlijk wijn en carajillo. Soms ook paella en sardines. Vooral deze laatsten waren heerlijk, met een cognacje.

Tegenover de bar hingen 2 tegel tableaux .

Deze tegel sprak voor zich. Van de andere geeft ik tekst weer met daarnaast de vertaling (wellicht overbodig) zoals ik die opvat.

La Cala, de bocht of baai laat ik zo staan. De prachtige Cala spreekt voor zich.

Bij de eerste keer lezen wat tegenstrijdig, maar het wil m.i. de aandacht vestigen op de prachtige omgeving waarbij wijn enz. in het niet valt, toegift is, de rekening in totaal nooit te hoog kan zijn.

Laten we hopen dat de natuur zich herstelt en dat deze branden zich niet herhalen. Ja ook hier moet je de prachtige baai voor je zien met de humor van het restaurantje:

Habla La Cala

(Hier spreekt La Cala)

Caminante, no hay camino *(Wandelaar, hier is geen weg)*

al final no encuentras vin *(aan het eind vind je geen wijn)*

algun manjar que comer *(geen delicatessen die je kunt eten)*

Aqui no puedes tener tiempo que contemplar *(Hier kan geen tijd zijn om te overwegen)*

besada por nuestro mar hermosa, bravia y bella a Cala Granadella *(dat hier onze zee de prachtige, ruige en mooie CALA GRANADELLA kust.)*

Paga pues sonriente la cuenta que te presenten *(Betaal dus glimlachend de rekening die men je geeft)*

como rendido homenaje al hermosa paisaje *(als duidelijk eerbetoon aan dit prachtige landschap)*

y al Dios que no te hizo ciego *(en aan God die je niet blind maakte)*

como al pobre de Don Diego que murió con sus millones sin poder ver mis rincones *(zoals de arme DON Diego die stierf met zijn miljoenen zonder mijn omgeving te kunnen zien.)*

De volgende activiteiten vinden de komende periode plaats in de **PASTORIE**.

- Inspiratieochtend 27 september:

"Op zoek naar het hart van het geloof". (ds. Jelle Loosman)

De Nederlandse kerkgemeenschap in Denia wordt alom geprezen om de ruimte die zij biedt. Ruimte voor verschillende kerkelijke achtergronden, ruimte om er als gelovige te zijn wie je bent. Op de website van de kerk staat daarover te lezen: "Wij zijn een actieve gemeente, die mensen van diverse kerkelijke gezindten een thuis wil bieden voor het beleven van hun geloof.

Interkerkelijk houdt dan ook in: het Evangelie bezien vanuit verschillende standpunten en met respect voor elkaars overtuigingen. Dat doen zowel gemeenteleden als voorgangers."

De vraag is dus of er voor de geloofsgemeenschap als geheel een vaststaande kern van het geloof valt aan te wijzen of te bedenken. Bestaat er wel zoiets als een kern en kun je wel spreken van hét geloof? Laat staan van het enig ware geloof. Kerken en andere christelijke organisaties hebben het door alle tijden heen geprobeerd. Van de 12 artikelen van het geloof in de Apostolische Geloofsbelijdenis tot aan de superkorte belijdenis van de Wereldraad van kerken: "Jezus is Heer". Vooral in protestantse kring hechten we veel waarde aan de belijdenis van de bijbel als het Woord van God.

En als je aan mensen persoonlijk vraagt naar het hart van hun geloof, krijg je ook de meest uiteenlopende reacties. Van het reciteren van zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus (wie kan dat zonder haperen?) tot aan: "God is liefde".

De een legt de nadruk op de navolging van Christus, dus op een leven als christen. En een ander begint te zingen: "Jezus uw verzoenend sterven, blijft het rustpunt van mijn hart". En dan valt er nog te bedenken dat veel gelovige mensen in de loop van hun leven een duidelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt.

Daarin zijn de accenten en de formuleringen van wat belangrijk is voor leven en sterven vaak fors verschoven. Niet alleen hoor ik dat mensen anders zijn gaan geloven, maar ook dat ze minder zijn gaan geloven. Wat dat ook moge betekenen. Soms helpen andere formuleringen van oude geloofswaarheden om er toch de waarde van in te blijven zien. Zo bijvoorbeeld met het bekende "Lam Gods dat de zonde der wereld wegdraagt".

Het bijbelse en theologische gedachtengoed dat daarachter steekt herkennen velen niet meer.

Toch zingen we het nog vaak als onderdeel van de klassieke avondmaalsliturgie. Bekend en geliefd blijft het hooguit vanwege het prachtige altaarstuk van de gebroeders Van Eyck in de kathedraal van Gent en de vele afbeeldingen daarvan.

In haar bewerking van de bijbelse boodschap voor kinderen en andere mensen heeft Johanna Klink haar verhalende versie van het Lam van God opgenomen. Ik laat het hieronder volgen als oproep tot nieuw doordenken van het oude verhaal. En daarmee als een voorbereiding op de inspiratieochtend (op 27 sept.) over de zoektocht naar het hart van het geloof.

Dat doen we niet alleen met respect voor elkaars overtuigingen en vragen, maar vooral om van elkaars verschillen te horen en te leren.

- **2 oktober.** De STARTZONDAG (voor de 5de keer.)

De dienst begint om 11 uur en aansluitend is er een picknick in de tuin van Atie en Henk de Jong in Javea.

- Inspiratie-ochtend op **7 oktober.**

Thema: De keuze van liederen in de liturgie en de geschiedenis van de kerkmuziek.

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl	-
www.reliwerk.nl	www.debijbel.nl
www.vrijzinnig.nl	www.vrijzicht.nl
www.protestant.nl	www.christelijkweekblad.nl
www.kerknieuws.nl	www.hetgoedeleven.com
www.refdag.nl	www.bruggenbouwers.com
www.statenvertaling.net	www.nieuwwij.nl
www.igniswebmagazine.nl	www.ikonrtv.nl

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- Dominicaanse Republiek
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

Predikant

In sept./okt. is ds. Jelle Loosman onze predikant.

In nov./dec. is ds. Rob Quispel onze predikant.

De **Kerkband**. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). De volgende Kerkband komt (D.v.) 16 oktober uit.

Mutaties: Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

Mevr. G. Kok-Schaap heeft ons gemeld dat ze permanent terug gaat naar Nederland en bij deze afscheid neemt van onze gemeente.

De **kerkenraadsvergadering** wordt meestal gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van tevoren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkeraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	96 46 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea,	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
red. Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501

Telefoon:

1 vacature

De emailadressen van de kerkenraad vindt u op de website.

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	96 646 0841
	Peter Neeteson	63 497 9620 of 0031-622413706

Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl

Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia